

Meghalt Juhász Gyula

Szól a telefon, fáj a hír,
hogy megölted magad, barátom,
hogy konokul fekszel az ágyon.
A bolondok között se bírt

szíved a sorssal. Sehol írt
nem leltél arra, hogy ne fájjon
a képzelt kín e földi tájon,
mely békén nyitja, lám a sírt.

Mit mondjak most? Hogy ég veled?
Hogy rég megölt a képzelet?
Még nő szép szakállad s hajad.

Fölmondjuk sok szép versedet.
Mosdatnak most. Anyád sirat
s társadtól jön egy sírirat.

(1937)

Umro je pesnik Đula Juhas

Telefon zvoni, vest bolna cima
da si se ubio, prijatelju velji,
što tvrdoglavo ležiš na postelji.
Tvoje srce ni među ludacima

nije podnelo sudbu. Nigde leka
nisi našao da te svud ne boli
zamišljena muka što te skoli,
pa te, gle, mirno otvoren grob čeka.

Šta sada reći? Sve ti se prašta?
Da te je već odavno ubila mašta?
Još ti raste kosa i lepa brada.

Mrljamo lepih ti pesama ritam.
Kupaju te. Majka rida sada,
a drugar šalje samo telegram.

Sava BABIĆ fordítása

Na vest o smrti Đule Juhasa

Zvrji telefon, vest koja slama
da si presudio sebi luda glavo
i da na odru ležiš tvrdoglavo.
Ne jednom te je međ budalama

izdalo srce. Mučne sablasti
tvoje ne behu od ovog sveta
obuzela te je misao ukleta
da smrt nas samo može spasti.

Šta reći? Mir tvojoj duši?
Da te odavno utvara guši?
A još ti raste i kosa i brada.

Čitamo tvoje lepe pesme sada.
Kupaju te. Majka izliva tugu.
Reči tužbalice stižu jedna drugu.

Draginja RAMADANSKI fordítása